

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Eugenia
Nazwisko: Staroścín
Miejsce urodzenia: Zdołbunów
Data urodzenia: 20-01-1918
Imię ojca: Paweł
Imię matki: Maria
Znany/a też jako: Eugenia Staroścían
urodzony/a 20- 01-1918 Zdołbunów
Imiona rodziców: Paweł Maria

Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
<p>Akta kontrolne śledztwa przeciwko Eugenii Staroścín/ Staroścían i innych. Eugenia Staroścín podejrzana była o to, że od 1942 roku należała do „nielegalnej organizacji AK, zwerbowana przez komendanta okręgu tarnopolskiego ppłk. Studzińskiego Franciszka, ps. >Rawicz<”. Pełniła funkcję łączniczki pod ps. „Żenia” pomiędzy okręgiem tarnopolskim a obszarem lwowskim. W roku 1944 nadal pełniła funkcję łączniczki, utrzymując kontakt z następnym komendantem okręgu tarnopolskiego Bronisławem Żeglinem ps. „Ordon”. W 1945 roku, po repatriacji, zamieszkała w Bytomiu, gdzie nadal brała udział „w nielegalnej działalności, skierowanej przeciwko demokratycznemu państwu polskiemu, w ramach organizacji WiN, jako łączniczka między obszarem lwowskim, mieszczącym się w Krakowie, a okręgiem tarnopolskim, mieszczącym się w Bytomiu”. 29.04.1953 została zatrzymana przez Wydział III WUBP w Zielonej Górze do sprawy Kamili Zarychty, pod zarzutem przynależności do WiN oraz przechowywania „archiwum Żeglina Bronisława ps. >Ordona<”. 11.05.1953 Wydział Śledczy WUBP w Zielonej Górze przejął sprawę do prowadzenia od Wydziału III. W tym samym dniu Wojskowy Prokurator Rejonowy w Zielonej Górze zastosował wobec Eugenii Staroścín areszt tymczasowy.</p>	<p>IPN BU 0678/314 t. 2 (9274/III/2).</p>	

Akta w sprawie Staroścín Eugénii, oskarżonej z art. 86 § 2 kkWP. Eugénia Staroścín została zatrzymana 09.01.1947 przez PUBP w Bytomiu, jako podejrzana o współpracę z WiN. 22.01.1947 Prokurator Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Katowicach umorzył dochodzenie z powodu braku dowodów. 11.05.1953 WPR w Zielonej Górze wydała postanowienie o wznowieniu umorzonego śledztwa przeciwko Eugénii Staroścín. W uzasadnieniu podano, że podczas prowadzonego śledztwa przeciwko Wiktorowi Rzeźnikowi oraz Kamili Zarychcie „wyszły na jaw nowe okoliczności”. Według nich Eugénia Staroścín ps. "Szarotka" „po wyzwoleniu spod okupacji hitlerowskiej na terenie Bytomia i Krakowa była czynnym członkiem kontrrewolucyjnej bandy >WiN< , w której pełniła funkcję łączniczki”. Eugénia Staroścín została aresztowana 11.05.1953 i osadzona w areszcie WUBP w Zielonej Górze. Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z 21.12.1953 została skazana na karę 5 lat więzienia oraz utratę praw publicznych i honorowych praw obywatelskich na okres 1 roku oraz przepadek mienia. Karę 5 lat więzienia darowano na mocy ustawy o amnestii z 22.02.1947. Eugénia Staroścín została zwolniona z aresztu 21.12.1953 zarządzeniem WSR w Zielonej Górze. Kara utraty praw na okres 1 roku została utrzymana, co wpłynęło na zatrudnienie Eugénii Staroścín jako nauczycielki. 23.05.2013 Sąd Okręgowy w Zielonej Górze stwierdził nieważność wyroku WSR w Zielonej Górze z 21.12.1953.

IPN Po 2/2254 t. 1-3 (Sr. 156/53, Pr.II 120/52).

Sprawa ewidencyjno-obszewacyjna kryptonim "Kruk". Kontrola operacyjna osób należących do nielegalnej organizacji AK-WiN. Eugénia Staroścín była figurantką sprawy ewidencyjno-obszewacyjnej kryptonim „Kruk” nr 623 prowadzonej przez KWMO w Zielonej Górze. Według rozpracowania Eugénia Staroścín była łączniczką obwodu żarskiego WiN. Dnia 29.04.1953 została zatrzymana przez Wydział III WUBP w Zielonej Górze pod zarzutem przynależności do nielegalnej organizacji oraz przechowywania „archiwum Żeglina”. 11.05.1953 sprawę do prowadzenia przeciwko Eugénii Staroścín przejął Wydział Śledczy WUBP w Zielonej Górze. W tym samym dniu zastosowano areszt tymczasowy. W toku śledztwa stwierdzono, że Eugénia Staroścín była wcześniej zatrzymana przez organa bezpieczeństwa, przez PUBP w Bytoniu w styczniu 1947, za przynależność do WiN. Z powodu „barku materiałów” została zwolniona przez WUBP Stalinogród. Eugénia Staroścín została oskarżona o to, że „w okresie od marca 1944 do dnia 02.05.1953 w Tarnopolu, Lwowie, Krakowie i Bytomiu była członkiem związku kontrrewolucyjnego AK, a następnie WiN, mającego na celu przemocą zmienić ustrój PRL, w którym pełniła funkcję łączniczki między hersztem tegoż związku Żeglinem Bronisławem ps. >Ordon< a podległymi mu członkami, którym przekazywała rozkazy, instrukcje, raporty, biuletyny antypaństwowe oraz osobiście utrzymywała kontakty z poszczególnymi członkami związku kontrrewolucyjnego”. Za powyższe została skazana wyrokiem WSR w Zielonej Górze z 21.12.1953 na 5 lat pozbawienia wolności. Na mocy amnestii zasądzoną karę darowano.

IPN Po 024/21 t. 1-4 (21/II, 787/S).

Wykaz osób z terenu Bytomia rejestrowanych w kartotece ogólnej Wydziału „C” KWMO w Katowicach, którym przedstawiono zarzuty m.in. szpiegostwa, dywersji, zdrady ojczyzny, przynależności do nielegalnych organizacji. Eugenia Starościn została skazana wyrokiem WSR w Zielonej Górze w 1953 na karę 5 lat więzienia za pełnienie funkcji łącznika AK, następnie WiN na terenie Tarnopola i Krakowa w latach 1942-1947.

IPN Ka 091/11 t. 2 (13/BY).

Charakterystyka nr 80 (faktologia) dot. "reakcyjnej" organizacji pod nazwą "Wolność i Niepodległość" - Grupa z terenu Żar 1945-1952. Eugenia Starościn przechodzi w aktach jako członek WiN, która została skazana na 5 lat więzienia. Karę darowano.

IPN Po 060/119 t. 37/1 (162/31 p. 1, charakterystyka nr 80).

Sprawa dotycząca Bolesława Żeglina i innych. Eugenia Starościn przechodzi w aktach jako członek AK i WiN ps. „Żenia”. W AK pełniła funkcję łączniczki pomiędzy okręgiem tarnopolskim a obszarem lwowskim. Po wojnie pełniła funkcję łączniczki komendanta okręgu tarnopolskiego WiN na terenie Krakowa.

IPN BU 01255/125 (3839/3) mikrofilm.

Materiały dot. byłych członków AK i organizacji WiN oraz sytuacji społeczno-politycznej panującej na terenie województwa śląskiego w okresie powojennym. Eugenia Staraścian/Starościn (tu jako Starościnowa) przechodzi w aktach jako członek zlikwidowanej w styczniu 1947 grupy WiN Edwarda Szlagora.

IPN Ka 032/16 t. 1/2 (17/3).